

שְׂכֵנְעַר לִי

לְכוּ בָּנִים

ספר

נְעִימוֹת אֲלִיעֶזֶר

חנוכה

נתחבר ע"י

ה' אליעזר זוסיא רובין

לזכר נשמת רבותינו הק'

רבי אליעזר זוסיא בן ישראל אברהם זצ"ל

רבי ישראל אברהם בן אליעזר זוסיא זצ"ל

מסקולען

סקולען

כל הזכויות שמורות
למכון נעימות אליעזר סקולען בארה"ק
ואין רשות לצלם או לתרגם או להעתיק
למאגר מידע אפילו חלק מן הספר ללא אישור בכתב

copyright by mechon nemois eliezer skulen. beth shemesh.
rubin

in all countries subscribing to the international copyright union.

PRINTED IN ISRAEL

יצא לאור העולם ע"י
מכון נעימות אליעזר בארה"ק

053-415-2636

הסכמת הרב קלמן ווייס שליט"א מו"צ העדה החרדית

בס"ד כ"ז שבט תשפ"א

הנני בזה בשורות האלה לחזק ולאמץ את ידי הבה"ח החשוב והיקר
ירא שמים ובעל מדות תרומיות דבוק בלו"ג ברבותינו הק' מסקולען
זי"ע ולהבלי"ח לכ"ק האדמורי"ם ממשיכי דרכם שליט"א

כמר אליעזר זוסיא רובין ניו

אשר ליקט ואיזן דבריהם הקדושים של האדמורי"ם מסקולען וצוק"ל
במשך שנים על ענינים שונים בתורה ועבודת השי"ת וכן במה
שהביאו מספה"ק תלמידי הבעש"ט הק' בענינים רמים אלו והבה"ח
החשוב הנ"ל תורגם אותם ללשון "האידיש" שיהא שימה בפייהם של
רבים אשר אינם מבינים בלה"ק

ונקרא שמו "נעימות אליעזר"

ודבר גדול מאד עשה בעמיו לקרב דבריהם הק' אשר מלאים ביר"ש
וקדושה בדברים היוצאים מלב טהור וקדוש שבודאי יכנסו ללבם של
ישראל לקרבם לעבודה ולתורה וקדושה וע"כ גם ידי תכון עמו
להוציא לאור ספר הקדוש הזה ויזכה להפיץ תורתם בקרב ישראל
מתוך נחת ובריות גופא ברוב הצלחה וסייעתא דשמיא בכל הענינים
אמן:

הנה"ח יוסף חת"ש ופ"י הע"ח
קאניאוס קלאן ווייס

הכו"ח לכבוד התורה וצדיקי הדור:

קאניאוס קלאן ווייס

הסכמת אב"ד קאסאן שליט"א

מו"צ העדה החרדית

הנני מצטרף להנ"ל והשי"ת יעזור להרחיב גבולי הקדושה ויתקדש שם שמים בעולם ובזכות זה נזכה בקרוב להתגלות מלך המשיח בב"א:

547-א
ה'תש"ל

הסכמת כ"ק מרן אדמו"ר מסערט ויזניץ שליט"א

דער אייבערשטער זאל העלפן אז מ'זאל זיך קענען מתחזק זיין און מתרומם זיין אויפן דרך פון אונזערע הייליגע רבי'ס "לבית סקולען", און אין סקולען איז דאך אסאך אסאך לייכטער זיך צו מתרומם זיין, ווייל די זיס'קייט דארטן איז דאך גאר גאר הויעך און דערהויבן און ליכטיג, און איך בין זיכער אז פון אויבן וועלן זיי משפיע זיין שפע עבודת השם פאר די אלע וואס וועלן לערנען אין דעם הייליגן ספר.

י"ד תמוז ה'תש"ל

[והוסיף: ס'איז מיר שווער "נישט" צו חתמ'נען אויף אזאנ'ס].

י"ד תמוז ה'תש"ל

הסכמת כ"ק מרן אדמו"ר מדושינסקיא שליט"א

הנני בזה לחזק ולאמץ ידי הבה"ח היקר זוהב ומזכה את הרבים
כמר אליעזר זוסיא רובין נרו יאיר ויזרח
יהי ד"א עמו בכל אשר יפנה, ויצליל דרכו הטובה על דרך רבותיו
הקדושים אשר האירו את ישראל בנועם אמרותיהם וזמירותיהם,
ויזכה לראות ברכה בעמלו מתוך הרחבת הדעת וטוב לב תמיד
לאוישש"א:

המברך בברכת אהבה
של ה' ייאלאמל תפילת מפכ"ל צב"ה
דעמ"ח

הסכמת כ"ק מרן אדמו"ר מסקולען מאנסי שליט"א

[illegible]

הסכמת רב דקהל אש תמיד בני ברק שליט"א

הנני באתי להמליץ טוב עבור הבה"ח חסידא ופרישא המפורסם
בתורותיו ומידות הטובות והישרות מתאבק באפר רגליהם כל צדיקי
הדור ובפרט כ"ק האדמו"רים מסקולען
ה"ה שמו הולך לפניו

מוהר"ר אליעזר זוסיא רובין שליט"א

יה"ר שיזכה תמיד להפיץ מעינתיו חוצה ויזכה תמיד את הרבים בטוב
טעם ודעת ואך טוב וחסד ירדפוהו כל ימי חייו בחן של טעם זקנים
ויזכה במהרה לקבל פני משיח צדקנו אמן בב"א:

ידידו המכבדו בלב טוב

16/12/00 (י"ג טו)

ורבינו זצ"ל היה אומר תמיד, שלפני שהולכים ללמוד צריכים
לכוון לקיים מצות לימוד התורה, כי הרי מצות צריכות כוונה,
וממילא וצריך אדם לומר קודם הלימוד בפה מלא:

הֲרִינִי מוֹכֵן וּמְזוּמָן לְקִיּוֹם מִצְוֹת עֲשֵׂה דְאוֹרֵייתָא שֶׁל
לְמוֹד הַתּוֹרָה כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב בַּתּוֹרָה וּלְמִדָּתָם אַתֶּם
וּשְׁמִרָתָם לַעֲשֹׂתָם וְהֲרִינִי עוֹשֵׂה מִצְוָה זוּ כְּדֵי לְקִיּוֹם
מִצְוֹת בּוֹרְאֵי וּכְדֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ
וּרְחִימוּ וּדְחִילוֹ לְיִחַד שֵׁם י"ה בּוֹ"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל: וְיֵחַי נַעֲם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָהוּ:

וב"ק מרן רבינו זצ"ל
היה אומר תמיד בכל הזדמנות:

אז: "לכו בָּנִים" – אז ווען איר גייט
אזעק פון די התעוררות, דעמאלט'ס:
"שְׂמְעוּ לִי" – דעמאלט'ס זאל אייך
קלונגען אין די אויער'ן דאס וואס איר
האט דא געהערט!!

ווייל בשעת ווען איר זענט דא,
דעמאלט'ס זעה איך דאך שוין אליין
אז איר הערט מיך אויס, נאר ווען
איר גייט "אזעק".. דעמאלט'ס זאל
אייך קלונגען אין די אויער'ן דאס
וואס איר האט דא געהערט!!

הקדמה

י"שמחו ה'חסידים ויגילו ה'משתוקקים לראות אור כי טוב מאמרי קודש מרז"ל קדושים אשר בארץ המה, ובשבת והוראה להשי"ת שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה אני מודה ומשבח לאדון כל על שזכיתי לגמור ספר "נעימות אליעזר" על התורה ומועדים באידיש אשר מיוסד על דברי חז"ל ועל דברי רבותינו הקדושים תלמידי הבעל שם טוב הק' ותלמידי המגיד וצוק"ל, כדי שכל יהודי פשוט יזכה לשאוב מתורתם של רז"ל אשר מפיהם אנו חיים כל ימינו על אדמתינו, וכדי שכל יהודי פשוט יזכה לדעת את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון.

והרי כבר ידוע ליודעי חן, כי אמרו רז"ל (יבמות צ"ז.) על כל האומר דבר שמועה מפיהם ששפתותיו דובבות בקבר, ובספר חסידים (ס' רכ"ד) איתא שהם מתפללין עליו שם וממליצים טובה עליו עכ"ל.

ומודה אני לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי אשר זכיתי להוציא לאור ספר "נעימות אליעזר" על התורה ומועדים באידיש אשר מטרתו של הספר הוא אך ורק שכל יהודי יזכה לחיות עם "שויתי ה' לנגדי תמיד" בכל רגע ורגע ולקיים "בכל דרכיך דעהו" במלא מובן המלה.

וברוך הוא אלקינו אשר נתן סיעתא דשמיא בעמלי וזכיתי לראות ברכה בעמלי, אשר אחרי שנים רבות וארוכות זכיתי לברך על המוגמר ולזכות את הרבים בדברים פשוטים וברורים נראים לעינים בעיני עבודת השם יתברך תורה ותפילה ומידות טובות וישרות, ואכן שמע אלקים מתוך סיעתא דשמיא אשר הרגשתי בה על כל צעד ושעל במהלך חיבור ספר זה, ומתוך שבח והודיה להשי"ת על כל הטוב אשר גמלני, הנני עומד עתה ב"פתח השער" ומתחנן לפני בורא כל עולמים שכה יתן ה' וכה יוסיף ויזכני להעלות דבר נאה ומתוקן על שולחן חכמים, ולהוסיף דעת

ותבונה ויראת ה' טהורה בתוך לבבות ישראל, ואל יצא מתחת ידי שום מכשול חס ושלום, רק יחזק את האמונה ואת הניצוץ היהודי אשר נמצא בתוך כל אחד ואחד מישראל, ובעזרת השם יתברך יהיה לתועלת הרבים, ובפרט לבחורי ואברכי חוץ לארץ שיותר קל להם ללמוד ספרים "באידיש", והרי כבר כתוב בתורתנו הק' בפרשה וילך (ל"א פ' י"ט): "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם", פירוש שכל יהודי יזכה להבין ולהשכיל את התורה בשפה שהוא מבין טוב.

וכאן המקום לציין שכל הספר מתחילה עד הסוף נעשית ע"פ הוראת והדרכת גדולי ישראל על כל צעד ושעל, וזהו אינו רק ספר לקריאה גרידא, כי אם גם ספר של לימוד התורה באמת, יען כי הרי זה משפיע יראת שמים במדה גדושה על לבבות ישראל.

וכאן המקום להודות ולהלל לכל האנשים שעזרו ותרמו ותמכו למען הוצאת ספר זה, יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שיזכו לראות אך ורק תענוג ונחת דקדושה מכל יוצ"ח, ויזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות באמת לאווישט"א.

ובצאתי אפרוש כפי אל ה' בתפילה שאזכה לישב באהלה של תורה ולהרביץ תורה ויראה כל ימי חיי, ואזכה לעבוד את השם יתברך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל מתוך שמחה של מצוה יחד עם כל ישראל, ואזכה להיות מאלו שמוסיפים יופי לכתר הגדול שנקרא תפארת ישראל"ל זרע אברהם" אוהבו, מתוך הרחבת הדעת ומנוחה, ומתוך בריות גופא ונהורא מעליא, עדי נזכה בקרוב ליעוד הנביא ומלאה הארץ דעה את ה' וברחמים גדולים אקבץ בביאת גואל צדק ובבנין בית המקדש השלישי במהרה בימינו אמן:

אליעזר זוסיא רובין

בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה

שְׁעֵשָׂה נָפִים לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה: אין די טונקעל'ע קאמוניסטיש'ע תפיסה, י' אב שנת תשי"ט, פרייטיג צו נאכט'ס פון שבת נחמו, דער הייליגער בעל נועם אליעזר מסקולען זצ"ל האט געהאלטן אינמיטן זאגן קאפיטל ק"ז פון תהלים וואס מען זאגט פאר מנחה ערב שבת קודש, אנקומענדיג צו דעם פסוק: "יִצְיָאֵם מִחֶשֶׁךְ וְצִלְמֹת" .. האט מען אָן געהויבן אויף שליסן דעם טיר פון זיין תפיסה צל, די וועכטער איז אריין געקומען, און ארויס גערופן דעם רבי'ן.

געווענטליך ווען זיי פלעגן רופן איז עס געווען אויף א אויספארשונג, און דאן האט מען נישט ערווארטעט קיין: "עֲנֵג שָׁבֶת", א יעדע אויספארשונג איז געווען א שווערע איבערלעבעניש, וואס האט פארמאטערט דעם קערפער און זעל'ע.

באזונדער'ס איז עס שווער געווען אין שבת, ווייל זיי פלעגן דעמאלט'ס מאכן א רעפארט אויף וועלכע מען האט געדארפט חתמ'נען, און שבת ווען מען האט נישט געוואלט חתמ'נען, פלעגט זיין גרויסע צרות ביז עס איז געלונגען זיך איין צו בעטן נישט צו חתמ'נען.

דאס מאל האט מען דעם רבי'ן אריין געפירט אין א אנדערע צימער, און מען האט איהם געפרעגט, ווילסטו ריכטן די שייך און די זאקן...!! וויבאלד דער רבי פלעגט אלץ בעטן אז מען זאל איהם ריכטן (פארעכטן) די שייך און די

זאקן וועלכע זענען געווארן צוריסן, און דער רבי פלעגט שטיין אויף די בלויזע פיס, דעריבער זענען זיינע פיס געווארן זייער אויף געשוואלן.

דער רבי איז געווען צופרידן, ב"ה נישט קיין אויספארשונג, נאר גאר אזא שאלה...? ! אויף דעם האט ער זיך שוין נישט געראכטן, אינצווישן האט מען איהם צוריק געגעבן זיין טייערן אוצר וואס מען האט איהם צו גענומען פאר צוויי און צוואנציג וואכן, זיין טלית און תפילין, און דער חק לישראל חומש.

דערנאך האבן זיי איהם געזאגט, אז מיר האבן זיך בארעכנט דיר צו פריי לאזן ווייל דו ביזט צו אלט, נאר דו דארפסט נאר אונטער שרייבן דעם באפרייאונג'ס צעטל.

דער רבי איז געווארן איבעראשט הערנ'דיג אז מען וויל איהם באפרייען, אבער צו שרייבן אין שבת.. דאס איז דאך שוין נישט געקומען אין באטראכט, "אויב דו וועסט נישט אונטער שרייבן פירן מיר דיר צוריק אין תפיסה אויף נישט קיין באשטימט'ן טערמין", האבן זיי געסטראשע'ט.

דער הייליגער צדיק איז אבער געווען ענטשלאסן, טראכטנ'דיג מיט א אינערליכ'ע צופרידנהייט, אז אויב ביז יעצט בין איך געזעצן אין תפיסה פאר גארנישט, זאל איך כאטשיג יעצט זיצן אין תפיסה פארן שבת – פארן נישט וועלן חתמ'נען אין שבת, הגם עס איז נאך דעמאלט'ס געווען טאג אינדרויסן, אבער דער רבי האט שוין דעמאלט'ס געהאט מקבל שבת געווען.

און בשעת מעשה האט זיך אפ געשפילט די זעלבע סצענע מיט זיין זוהן דער הייליגער סקולענער רבי מוהרי"א מסקולען זצ"ל, מיט צארן האבן זיי

בארבאריש צוריק געשליידער'ט יעדער צו זיין קאמער, באגלייט מיט הארטע קלעפ און זידלערייען: "פון דא וועט איר שוין נישט ארויס גיין קיין לעבעדיגער"!! האבן די רשעים געשריגן.

קעגן זייער ווילן האבן זיי אין צוויי דריי טעג ארום – מאנטיג אינדערפרי, זיי ווידער ארויס געפירט, דער הייליגער נועם אליעזר מיטן רבי'ן זצ"ל האבן אונטער געשריבן אויפן באפרייאונג דאקומענט, און דערמיט זענען זיי ב"ה אפיציעל באפרייט געווארן פון די פארשאלטענע קאמוניסטיש'ע תפיסה.

און ביים יערליכ'ן סעודת הודאה בחצר הקודש סקולען ווי רבוה"ק האבן געפראווע'ט זייער יום הצלה, און ווי אויך דעם יום הצלה פון די אלע יודישע קינדער וועלכע זענען אפ געראטעוועט געווארן דורך די צוויי הייליגע צדיקים, האט די רבי זצ"ל כסדר איבער געחזר'ט, אז עס שטייט אין פסוק: שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו – מִיר וועלן שמועס'ן "אין" זיינע וואונדער – מִיר וועלן נאר דערציילן "א חלק" פון די וואונדער פון השי"ת, עס שטייט נישט: שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו – דערציילט'ס "אלע" זיינע וואונדער, ווייל מען קען דאך נישט אין אמת'ן דערציילן אלע ניסים ונפלאות וואס השי"ת האט געטוהן מיט אונז, און וואס ער טוט מען אונז כסדר.

ווייל א יעדע אטעם פון א מענטש איז דאך אין אמת'ן א נס, און: "עַל כָּל נְשִׁימָה וְנְשִׁימָה תִּהְיֶה לָּהּ", און ממילא וועגן דעם שטייט נאר אין פסוק דעם לשון: שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו – אז מִיר וועלן שמועס'ן "אין" זיינע וואונדער, ווייל וויפיל מען דערציילט, קען מען דאך אין אמת'ן ניט אמאל אָן הייבן צו דערציילן די געוואלדיגע גרויסע ניסים ונפלאות וואס השי"ת האט געטוהן מיט אונז און מיט אונזערע אבות: "בְּיָמֵינוּ הָיָה בְּזִמְנֵהּ הַזֶּה":

הנרות הקלו קדש הם

הנרות הקלו קדש הם: די סקולענ'ע רעבעצין ריזל ע"ה (מחברתו הטהורה של כ"ק אדמו"ר בעל מאור ישראל מסקולען זצ"ל) דערציילט, אז נישט לייכט איז אָן געקומען דאס ראטעווען פון די אומצאליגע יתומים, ווי מיין שוויגער ע"ה האט זיך אפט מאל אויס געדרוקט, אז: "יעדעס איינע פון די קינדער איז מיר שווערער אָן געקומען ווי דאס אייגענע..."!

און מיט אמת'ע מסירות נפש האט מען יעדעס איינציג קינד אויס געקעמפט, נישט געקוקט אויף די געוואלדיגע גרויסע סכנה וואס האט געדראעט, כמעט אלעמאל איין געשטעלט זייער פרייהייט, און גאנץ אפט איז אויך דאס לעבן געווען אין געפאר, טראץ די אלע סכנות, האט מען געקעמפט ווי א לייב...! מיט הימליש'ע כוחות, און מיט השי"ת הילף, נאך א קינד געלונגען צו ראטעווען פון די קאמוניסטיש'ע קאלהאזן...! נאך א יודיש נשמה'לע צוריק געברענגט: "תחת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה"...! וועלכע ווען נישט דער סקולענער רבי זצ"ל מיטן רעבעצין שינא רחל ע"ה.. וואלטן די אלע קינדער ח"ו אויף געוואקסן עכטע קאמוניסט'ן, נישט וויסנ'דיג אפילו אז זיי שטאמען: "מִזְרַע יִשְׂרָאֵל".

און אזוי ארום האט זיך צו וואקסן און צו בליעט די ווארעמ'ע היים און אָן געקומען צו א צאל פון הונדערט'ער יתומים און יתומות וועלכע האבן דארטן באקומען א אמת'ע יודישע ערציאונג, מיט א פאטערליכ'ע און מוטערליכ'ע ליבשאפט, מיט אויפריכטיג געטריישאפט, זייערע פאר ווייטאגט'ע הערצעלעך דערקוויקט און דערפריידט.

וויפיל שלאפלאזע נעכט ביי זייערע בעטן פארבראכט...!! וויפיל טייערע צייט געווידמעט פאר זיי...!! וויפיל הייסע טרערן פארגאסן ביי די תפילות בעטנ'דיג ביי השי"ת אז זייער איבערמידליכ'ע ארבעט זאל זיין מיט ערפאלג און די קינדער זאלן וואקסן ערליכע צניעות'דיגע יודישע קינדער...!! נישט געשווינט קיין כח, קיין צייט, קיין געלט, קיין געפיל, נאר מיטן גרעסט'ן מאס איבער געגעבנ'קייט זיי געגעבן אלעס וואס האט זיי נאר געפעלט.

איינער פון די מיידלעך וועלכע איז אינמיטן די וואך אָן געקומען צום רבינ'ס שטוב, האט זיך פרייטיג צו נאכט'ס ביים ליכט צינדן (ס'איז געווען דעמאלט'ס איר ערשטע פרייטיג ביים רבי'ן אין שטוב) געשטעלט לעבן די רעבעצין ע"ה, און מיט א טרויעריגע בליק געקוקט אויף איר.

שפעטער האט זי אויס געבראכן אין א יאמערליכ'ן געוויין, ווען די רעבעצין האט גע'ענדיגט איר תפילה ביי די שבת'דיגע ליכט, האט זי זיך צו געבויען צו דאס מיידעל'ע, און איר געפרעגט מיט ליבשאפט: "פארוואס וויינסטו אזוי שטארק מיין טייער קינד...!!"

און מיט מוטערליכ'ע צערטליכקייט איר גע'גלעט, דאס מיידעל'ע איז נאך ניט אמאל געווען דעמאלט'ס קיין זעקס יאר אלט, און די רעבעצין האט זיך דעמאלט'ס אָן גערופן צו איר: "מיין ליב קינד בארואיג זיך, זאג מיר, פארוואס וויינסטו...!!"

מיט גרויס געוויין האט דאס מיידעל'ע גע'ענטפערט: "איך האב אמאל געהאט א מאמע, און זי פלעגט אויך אזוי צינדן ליכט ערב שבת פאר נאכט, זי איז אויפן וועג צום לאגער געהארגע'ט געווארן, און יעצט האב איך זיך

דערמאנט, אז עס איז שוין א דורך א לאנגע צייט וואס איך האב נישט געזעהן קיין ליכט בענטשן, ווייל איך האב שוין לאנג נישט קיין מאמע"...!

די רעבעצינ'ס געפיל פולע הארץ איז צו טרייסל'ט געווארן, און מיט טרערן אין די אויגן האט זי בארואיגט דאס מיידעל'ע מיט די פאלגענדע ווערטער: "וויסטו וואס...?! איך האב נישט קיין מיידל, און דו האסט נישט קיין מאמע, וועל איך זיין דיין מאמע, און דו וועסט זיין מיין מיידעל'ע"...!

אזוי ווי דאס מיידעל'ע האט דאס געהערט, האט זי ווידער אמאל אויס געבראכן אין א היסטעריש געוויין, אבער דאס מאל פון שמחה, און זי האט אָן געהויבן צו קושן די רעבעצינ'ס הענט, דאס קלייד, פון אלע זייטן, שרייענדיג: "איך האב אויך א מאמע"...! "איך האב אויך א מאמע"...!

די רעבעצין האט זי צו געדרוקט צו איר הארץ, זי געהאלזט און געקושט: "מיין טייער טאכטער'ל...! מיין ליב מיידעל'ע...! בארואיג זיך...! דו האסט א היים...! און דו האסט א מאמע"...! דאס מיידעל'ע איז געלאפן צו יעדע וואנט פון דעם צימער און געזאגט מיט די גרעסטע מאס פרייד: "הערס'ט...?! איך האב אויך א מאמע...! איך האב אויך א מאמע"...!

די רעבעצין האט געשמייכל'ט צו איר, און איר בארואיגט מיט ווארימ'ע מוטערליכ'ע ליבשאפט, ווייל זי האט דאך שוין געוואוסט, אז: "נֶר יְהוּה - נְשֵׁמַת אָדָם", און: "הַנֵּרוֹת הֵלְלוּ" - און די אלע צובראכענע נשמה'לעך וואס זענען ליידער פארקאפט געווארן דורך די פארשאלטענע קאמוניסטן ימש"ו, זענען דאך אין אמת'ן: "קִדְּשׁ הֵם":

מעוז צור ישועתי

מעוז צור ישועתי לך נָאָה לְשִׁבְחָ וכו': די ווערטער: "מעוז צור ישועתי לך" – איז דאך ראשי תיבות: "מציל" – השי"ת האט דאך אונז שטענדיג געראטעוועט, אין אלע דורות, סיי: "בְּיָמֵם הָהֵם", און אויך: "בְּזֶמַן הַזֶּה", און וועגן דעם איז דאך טאקע: "נָאָה לְשִׁבְחָ".

און ממילא פאר מיר גייען דא אָן הייבן צו דערציילן די ניסים וואס השי"ת האט געטוהן מיט די יודישע קינדער אין אלע דורות, זענען מיר מקדים די ווערטער: "מעוז צור ישועתי לך", כדי צו בארואיגן די געמיטער, אז ניין טייערע אידן, דער אייבערשטער האט אונז קיינמאל נישט פארלאזט, נאר ער האט אונז שטענדיג געראטעוועט פון די הענט פון די רשעי ישראל וואס האבן אויס געשריגן הויעך אָן קיין שום בושא אז: "וְלֹא יִזְכָּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד".

און דער הייליגער סקולענ'ער רבי זצ"ל וואס: בָּשֵׁם "יִשְׂרָאֵל" יְכוּנָה, צוזאמען מיט זיין גרויסן טאטן דער הייליגער נועם אליעזר מסקולען זצ"ל, זענען דאך געווען לעבעדיגע עדות, אז: "אֶפְלוּ תִּרְבַּח חֲדָה מִנַּחַת עַל צִנְאוֹרָו שֶׁל אָדָם אֵל יִמְנַע עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים".

ווייל ווי באקאנט, האבן די קאמוניסט'ן אפילו אמאל אויף געהאנגען דעם רבי'ן זצ"ל ביי די קאפ, און א מענטש קען דאך נישט לעבן הענגעדיג מער ווי אכצן סקונדע'ס, און איהם האט מען אויף געהאנגען פאר פופצן סקונדע'ס, און איהם כמעט געלאזט אויס גיין ל"ע, און די לעצטע רגע האבן

זיי אפ געשניטן דעם שטריק, כדי אז ער זאל נישט שטארבן, אזא צער האבן די רשעי ישראל גורם געווען פאר אזא גרויסער צדיק ווי דער הייליגער סקולענער רבי זצ"ל בשעת ווען ער איז געזעצן אין תפיסה.

און וואו איז ער שוין געזעצן...!! ביי די טמא'נע קאמוניסט'ן וואס האבן נאר געהאט איין און איינציגן ציל, און דאס איז געווען, אז ער זאל איבער געבן אין זייערע הענט אנדערע יודישע קינדער, אבער אזא זאך איז דאך ניט אמאל געקומען אין באטראכט בכלל, אבער געצאלט די פרייז אויף דעם, האבן די צוויי הייליגע גופים פון די צוויי הייליגע צדיקים לבית סקולען.

און פאר דעם צוועק צו ראטעווען יודישע קינדער איז דער רבי זצ"ל געווען גרייט צו גיין אין אין פייער און אין וואסער, ער האט זיך אריין געווארפן אין די הייליגע ארבעט ווען קיין שום זאך פאר שליסט נישט פאר איהם די טיר, נישט קיין פיזיש'ע מיה, און נישט קיין אום געהויער'ע לאסט עס צו דעקן פינאנציעל.

און אפילו בשעת ווען זיי זענען נאך געווען אויף די פריי פארן ווערן ארעסטירט, זענען זייערע טריט נאך אלץ געווען באוואכט מיט די אויגן פון די פארשאלטענע קאמוניסט'ן, וואס דאס האט אריין געלייגט די גאנצע הויז געזונט פון דעם רבי'ן זצ"ל אין א שרעקליכ'ע פחד.

ווייל "ראבין פארטוגאל" איז פארצייכנט געווארן אלץ "שונא נומער איינס" אין די קאמוניסטיש'ע רעזשים, מען האט זיין בילד ארויס געשטעלט עפנטליך, כדי צו האבן הילף פון די מאסן צו געפונען דעם "פארברעכער", ביז מען האט איהם איין געזעצט ביי זיי אין תפיסה.

און זיי האבן מקדש שם שמים געווען דארטן אין תפיסה, און פון יעדע ריר זייערע דארטן האט זיך דאך אטאמאטיש ארויס געשריגן דעם: "עבְּרִי אֲנֹכִי וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרֵא", און די ווענט פון די תפיסה האבן מיט געוויינט הערנ'דיג ווי א גלות איד צו וויינט זיך פארפאסנ'דיג דעם ניגון: "נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לַחֲצֹרוֹת יְהוָה".

און יעדע ריר זייערע דארטן איז דאך געווען מיוסד אויף פינעף ווערטער, די פינעף ווערטער זענען געווען: "כִּי כֵן צָנָה לֹו הַמֶּלֶךְ", און מיט די פינעף ווערטער: "כִּי כֵן צָנָה לֹו הַמֶּלֶךְ" איז די תפיסה געווארן איבער געדרייט פון א פשוט'ע טונקעל'ע תפיסה צו א: "מָקוֹם אֲשֶׁר אֶסִּיר הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים":

עֲמִדַּת לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עֲמִדַּת לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם וְרַבָּת אֶת רִיבָם וכו': לכאורה דארף מען דאך פארשטיין, אז פארוואס ווען מיר זאגן: "פּוֹרִים" דעם שטיקל פון: "בִּימֵי מֶלְכֵי יִשְׂרָאֵל וכו', זאגן מיר דעמאלט'ס דעם לשון אז: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים "הַפְּרַת אֶת עֲצָתוֹ" – אז דו הייליגער באשעפער מיט דיין גרויס רחמנות האסט צו שטערט די פֿלאן פון "המז הרשע", און דאס איז עס, אבער משא"כ ביי די טעג פון: "חֲנוּכָּה" זאגן מיר [ווען עס קומט צו רעדן פון די ישועה] דעם לשון, אז: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים "עֲמִדַּת לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם" – אז דו הייליגער באשעפער מיט דיין גרויס רחמנות ביזט געשטאנען צוזאמען מיט די יודישע קינדער אין זייער צרה... ? !

פארוואס ביי: "חֲנוּכָּה" רעדט מען נישט גלייך פון די "ישועה" אז דער אייבערשטער האט ב"ה געהאלפן און ער האט איבער געגעבן די שטארקע "יונים" אין די האנט פון שוואכ'ע "יודעל'עך"...!! פארוואס זאגן מיר ביי: "חֲנוּכָּה" דעם לשון אז דער אייבערשטער איז געווען: "עֲמֻדַּת לֵהֶם" נאך: "בְּעֵת צָרָתָם"...!! וואס איז פשט פון דעם...!!

נאר די תירוץ אויף דעם איז, ווייל דאס קומט דאך אונז דא אויס לערנען א מורא'דיגע יסוד, און דאס איז, אז אוודאי איז דער אייבערשטער: "עֲמֹד אֲנֹכִי בְּצָרָה" מיט א יעדע יודיש קינד אין סיי וועלכע צרה ער געפונט זיך נאר, אבער די עיקר יסוד וואס א יודיש קינד דארף דאך שטענדיג געדענקען איז דאך, אז ווען ער שלאגט זיך מיט זיין יצר הרע "ברוחניות", [אזוי ווי עס איז דאך טאקע געווען אין די צייטן פון די הייליגע חשמונאים], דעמאלט'ס שטייט דער אייבערשטער "שטענדיג" לעבן איהם..!

און דו ווייסט פארוואס דו דארפסט אלעמאל גוט געדענקען אז: "עֲמֻדַּת לֵהֶם בְּעֵת צָרָתָם" – און דו ווייסט פארוואס דו דארפסט אלעמאל גוט געדענקען אז דער אייבערשטער שטייט דאך שטענדיג לעבן דיר בשעת ווען דו שלאגסט זיך מיט דיין יצר הרע "ברוחניות"...!!

ווייל עס איז דאך: "רָכַבְתָּ אֶת רֵיכָם" – ווייל דער אייבערשטער שלאגט זיך דאך אלעמאל מיט צוזאמען דיר, אזוי ווי חז"ל (קידושין דף: ל' ע"ב) זאגן דאך אונז שוין טאקע קלאר בפירוש, אז: "אֵלֶּמְלָא הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ" – אז ווען נישט וואס דער אייבערשטער העלפט ארויס דעם מענטש זיך צו שלאגן אנטקעגן דעם יצר הרע, דעמאלט'ס: "אֵינֹו יָכוֹל לוֹ" – דעמאלט'ס וואלט דאך דער מענטש קיינמאל נישט געקענט ביי קומען זיין "יצר הרע".

ווייל דער "יצר הרע" איז דאך א "מלאך", און דו ביזט דאך נאר סך הכל א קליינע מענטשעל'ע וואס האט דאך נישט גענוג כח זיך צו שלאגן מיט א "מלאך".

און ממילא וועגן דעם זאגט דא דער אייבערשטער פאר דעם יוד'ל, אז ר' יוד!.. עס איז מיר אסאך וויכטיגער אז דו זאלסט וויסן ווען דו האסט א צרה "ברוחניות".. אז איך שטיי דעמאלט'ס מיט צוזאמען מיט דיר אין דעם קאמף אנטקעגן דעם "יצר הרע", ווי דאס אז דו זאלסט שטענדיג האלטן פאר די אויגן "בגשמיות" אז איך בין צוזאמען מיט דיר אין דיין גשמיות'דיגע צרה וואס איז דאך נישט קיין אמת'ע צרה בכלל, נאר עס זעהט סך הכל אויס ווי א צרה, און עס איז דאך אין אמת'ן בלויז א: "הַסֵּתֶר פָּנִים".

און ממילא וועגן דעם זאגן מיר אלע: "פּוֹרִים" ביי דעם שטיקל פון: "בִּימֵי מְרֹדְכִי וְאַסְתֵּר" וכו' בלויז דעם לשון פון: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים "הַפְּרַת אֶת עֲצָתוֹ" – אז דער הייליגער באשעפער מיט זיין גרויס רחמנות האט צו שטערט די פֿלאן פון דעם רשע "המן הרשע", און ער האט דעמאלט'ס גלייך געהאלפן די יודישע קינדער, [נאך דעם וואס זיי האבן תשובה געטוהן פארשטייט זיך], און פארטיג.

אבער משא"כ ווען עס קומט צו די: "יְמֵי הַחֲנוּכָּה" וואס איז דאך געווען א מלחמה "ברוחניות", זאגט מיר דאך שוין דעמאלט'ס אלע גלייך די ערשטע זאך [נאך פאר דעם וואס מיר רעדן פון די ישועה בכלל], אז: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים "עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם" – אז דו הייליגער באשעפער ביזט דעמאלט'ס מיט געשטאנען צוזאמען מיט די יודישע קינדער אין זייער רוחניות'דיגע צרה, כדי אז א יודיש קינד זאל שטענדיג געדענקען, אז עס

קען טאקע זיין אז דו געפונסט זיך טאקע אין א שווערע וועלט וואס איז אָן געפילט מיט כל מיני ביטער'ע שווערע נסיונות "ברוחניות", אבער וויסן זאלסטו ר' יוד, אז דער אייבערשטער איז דאך שטענדיג: "עומד לך בַּעַת צִרְתְּךָ", און: "רַבָּתְּ אֶת רִיבֶם" – און דער אייבערשטער שלאגט זיך דאך שטענדיג מיט צוזאמען מיט דיר, און דער אייבערשטער העלפט דאך דיר שטענדיג קעמפן אנטקעגן דעם שווערן "יצר הרע" וואס שלאגט זיך מיט דיר "ברוחניות".

און דער ענין איז דאך שוין טאקע אויך מרומז אין די ווערטער פון: "עֲמִדָּתָ לָהֶם בַּעַת צִרְתָּם", ווייל די ראשי תיבות פון די ווערטער: "עֲמִדָּתָ לָהֶם בַּעַת צִרְתָּם" – איז דאך טאקע אויך גימטריא: "מִי נֶצֶב" – ווער שטעלט זיך דא יעצט לעבן דיר בשעת ווען דו שלאגסט דא ארום מיט דיין שווערן "יצר הרע" בעניני "רוחניות"?? ווער?? דער "הייליגער באשעפער", יא??!

און דאס דארף דאך טאקע א יודיש קינד שטענדיג גוט געדענקען, אז: "מִי נֶצֶב" – אז ווער שטייט דא יעצט גלייך לעבן מיר בשעת ווען איך שלאג זיך דא ארום מיט מיין שווערן "יצר הרע"?? ווער??!

דו ווייסט ווער עס שטייט דא יעצט גלייך לעבן מיר בשעת ווען איך שלאג זיך דא ארום מיט מיין שווערן "יצר הרע"??! דער "הייליגער באשעפער", ווייל יא ר' יוד, וויסן זאלסטו, אז דער זעלב'ער באשעפער וואס איז געווען: עֲמִדָּתָ לָהֶם בַּעַת צִרְתָּם "בְּיָמִים קָדָשׁ", שטייט אויך יעצט ווייטער מיט צוזאמען מיט דיר אין דיין היינטיגן קאמף אנטקעגן דיין יעצטיגן יצר הרע: "בְּיָמֵינוּ הַזֶּה".

און אפילו ווען א יודיש קינד איז דאך שוין ח"ו נכשל געווארן אין א עבירה, שטראפט איהם אבער דער אייבערשטער נאך אלץ נישט דעמאלט'ס "גלייך", נאר: "דַּנְתָּ אֶת דִּינָם" – נאר ער איז זיי דעמאלט'ס גלייך: "דֵּן", און ער משפט זיי דעמאלט'ס גלייך אויף דעם, און ער ווארט דעמאלט'ס גאר שטארק אז דער יוד זאל זיך צוריק קערן צו איהם און "תשובה" טוהן פאר איהם מיטן גאנצן הארץ.

און דער גרויסער הייליגער: "אור הגנוז" וואס קומט יעצט אראפ אין דעם הייליגן יום טוב: "חנוכה", וועט דאך שוין זיכער אויף לייכטן אלע צובראכענע יודישע הערצער וואס ווארטן נאך אויף א: "ישועה שלמה מן השמים", און זיי וועלן זיכער אלע געהאלפן ווערן מיט א אמת'ע: "ישועה שלמה מן השמים", און עס וועט נאר זיין ליכטיג און וואויל אין אלע יודישע שטובער, ביז מיר וועלן שוין טאקע אלע זוכה זיין בקרוב ממש צו דעם אמת'ן משמעות פון: "אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו יחד במהרה לאורו בביאת גואל צדק ובבנין בית המקדש השלישי במהרה בימינו אמן":

און מיט דעם ענדיגן מיר: אז מיר זאלן זוכה זיין אז ווען עס וועט זיין: "אסרה נא" – ווען מען וועט אוועק גיין פון די גרויסע הייליגע טעג, זאל אבער נאך אלץ זיין:

"ואראה את המראה הגדל הזה"!!

תם ולא נשלם!

שבזז ושירה לאל בורא עולם!

לפני בָּצִיָּם וְשִׁמְעוֹנִי לְיָ...!

"נא לאור לזי' וקני חרב ר' יהודא בן יונה זל"

יבא לאור העולם בעזרת השם יתברך
 ערב חנוכה שנת תשפ"ו לפ"ק
 ע"י תלמידי וחסידיו סקולען
 בערנו בית שמוש ת"ץ

בנשיאות ראש חבורתינו שליט"א

